

Ze hinkelt naar pappa
en mamma.
'Kijk eens wat
ik kan!'



Maar die hebben het veel te druk
met buikje-kriebelen.

Kiki duikelt kopje.
'Kijk eens
wat ik kan!'



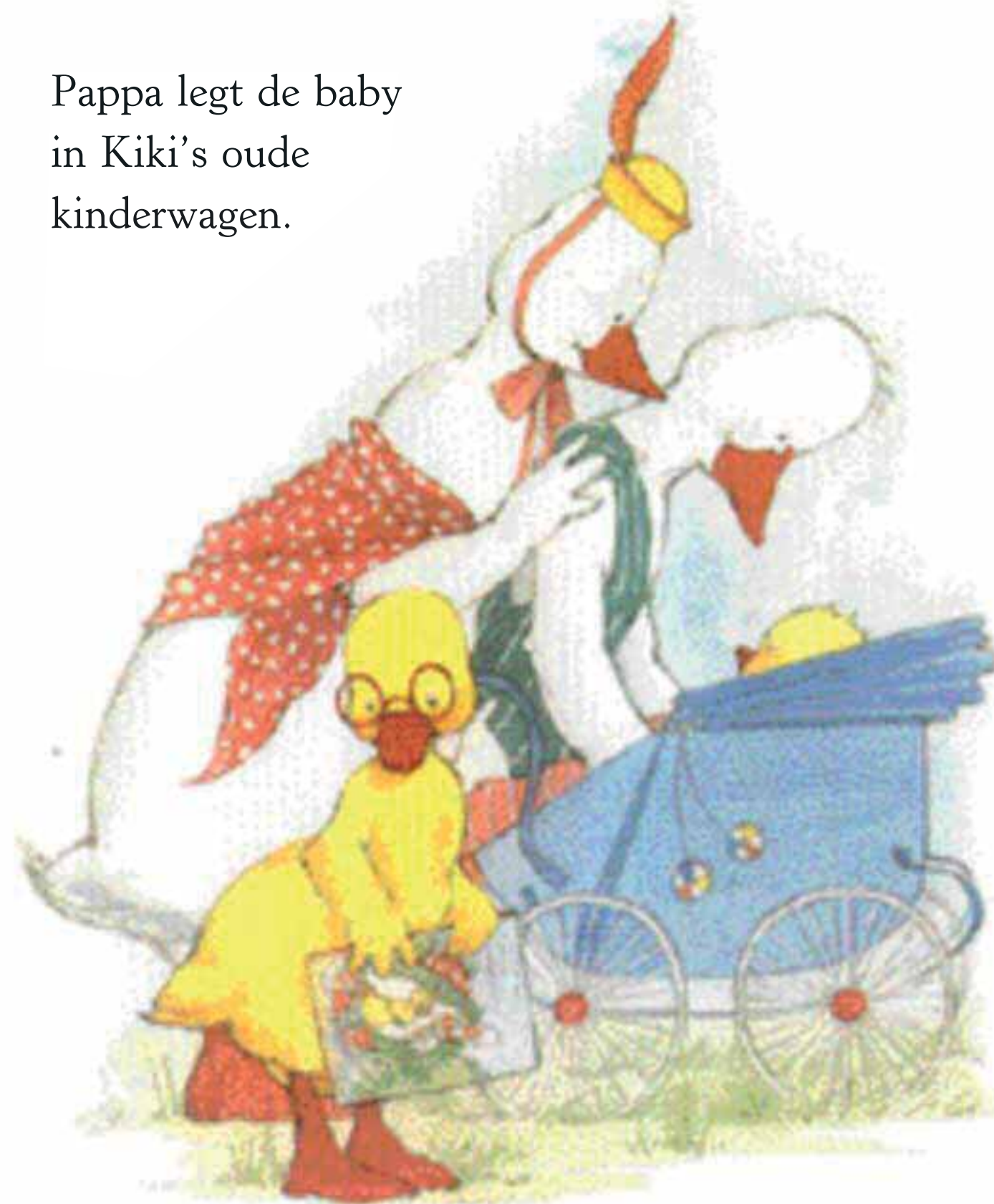
Maar ze hebben het veel te druk
met voetje-kietelen.

Kiki pakt haar boek.
'Zal ik voorlezen?
Dat kan ik
heel goed.
Luister dan!'



Mamma doet de baby Kiki's oude jasje aan.

Pappa legt de baby
in Kiki's oude
kinderwagen.

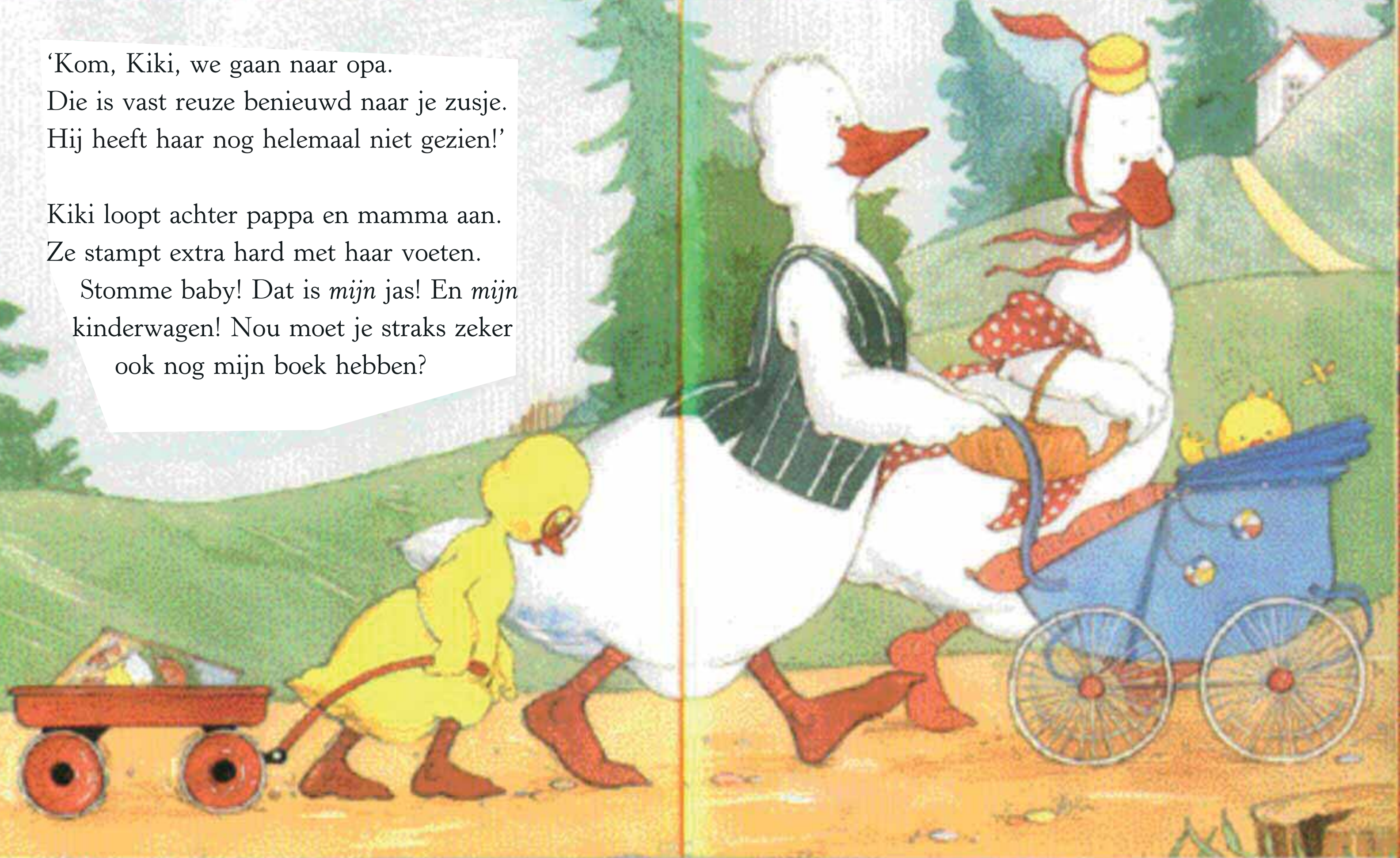


Ze luisteren helemaal niet naar Kiki!

‘Kom, Kiki, we gaan naar opa.
Die is vast reuze benieuwd naar je zusje.
Hij heeft haar nog helemaal niet gezien!’

Kiki loopt achter pappa en mamma aan.
Ze stampet extra hard met haar voeten.

Stomme baby! Dat is *mijn* jas! En *mijn*
kinderwagen! Nou moet je straks zeker
ook nog mijn boek hebben?





Opa staat al te wachten bij de keukendeur.
Hij kijkt in de kinderwagen.
'Dag kleintje,' zegt hij.

Hij geeft Kiki een kus:
'En hoe is het met jou?'
'Slecht,' zegt Kiki.



Opa knikt. 'Ja, zo gaat dat als
er een nieuwe baby is.
Daar maakt iedereen altijd
zo'n hoop drukte over.'
'Nou!' zegt Kiki.

'Ga je mee naar de keuken
om me te helpen
met het eten?'

